

бива духовна и физическа красота. Не е ли едновременно и духовно, и физически красивъ, той не може да се нарече красивъ човѣкъ.

Христосъ казва: „Азъ имамъ ястие да ямъ, което вие не знаете“. (— 32 ст.). Какво е това ястие? Христосъ отговаря: „Моето ястие е да струвамъ волята на Оногова, Който ме е пратилъ да извѣрша Неговата работа“. (— 34 ст.). Христосъ дойде на земята да извѣрши волята Божия, да предаде на хората разбрани мисли, които да имъ покажатъ правия пътъ и да ги обрънатъ къмъ Бога. Които не сѫ приели Христовите мисли, тѣ живѣятъ вѣнъ отъ Бога, вследствие на което умиратъ. Иска ли да стане безсмъртенъ, човѣкъ трѣбва да познае Бога. Безсмъртието седи въ познаването на Бога. Затова е казано: „Това е животъ вѣченъ, да позная Тебе Единаго Истиннаго Бога“. Защо трѣбва да вѣрва човѣкъ? За да живѣе. Ако не вѣрва, ще умре. Следователно, ако искашъ да умрешъ, не вѣрвай; ако искашъ да живѣешъ, вѣрвай. Ако искашъ да страдашъ, не вѣрвай; ако искашъ да не страдашъ, вѣрвай. Страданията сѫ резултатъ на неразбрани мисли, чувства и постѣжки. Каквато е разликата между изкуствения плодъ, направенъ отъ човѣка, и естествения, създаденъ отъ природата, такава е разликата между разбрани и неразбрани мисли. Щомъ има разлика между разбрани и неразбрани мисли, и резултатитѣ, които тѣ произвеждатъ, ще бѫдатъ различни.